

Birbirimizi mi Yiyoruz

– ErtğrulErdoğan · 18 Mart 2012

Meclis komisyonu savaş alanı gibi...

Başbakan muhalefeti aşıyor, muhalefet de Başbakan'ı post diktatörlükle suçlayarak köpürüyor...

Muhafazakârlarla Cumhuriyetçiler politikacıları örnek alıp, birbirleriyle kutuplaşıyor...

Gazeteler ikiye ayrıldı, 'biri yandaş, diğeri anti yandaş' diye...

Yazarların biri muhalefeti, diğeri iktidarı temsil edencesine köşelerine çekilmiş boksörler gibi... Kimileri de iktidara yaranmak için ispiyoncu edasıyla meslektaşlarını kodese sokabilmenin telaşında...

Eğitim sistemimiz yazboz tahtasına döndü. Tıpkı futbol takımı taktiğine benzedi. Anlayacağınız salata durumlar!...

Yargı ise, o da tartışmanın odağında, "Senin yargı, benim yargı" meselesine dönüşmüş, herkes kendine göre adaletin ışığını arıyor...

Yargı mensupları keza öyle, "... şu davaya baksam, şunu ifadeye çağırırsam, acaba nereye sürülürüm?" paniğinde...

Onlarca ordu mensubu, darbeden içeride, terörist muamelesi ile yazar ve gazeteciler gibi uzun tutukluluklarıyla davalarının sonuçlanmasını bekliyor...

Ve madalyanın diğeri yüzünde, işsizlik, hayat pahalılığı ve kredi borçlarından bunalım geçiren vatandaşların perişan durumu...

İşte size üzücü bir olay; eşi bir yıldır işsiz olan ve cebinde kalan yeni simgelenen 6 Türk lirasıyla odun almak isteyip, sonra da oduncu tarafından "bu paraya odun mu olur?" diyerek verilmeyen, fakat annenin ısrarı üzerine bedava verilen 10 kg.lık ıslak odunları yakamadığı için çocuklarını saç kurutma makinesiyle ısıtmaya çalışıp, en sonunda da makineyi büyük çocuğunun eline tutuşturup ardından hayatın zorluğuna fazla dayanamayarak diğeri odaya geçerek kendisini tavana asan annenin, soğuk odadaki sertleşen cesedini seyreden ve çok geçmeden unutacak olan bencil bakışlarımız...

Ya buna ne dersiniz? Bir holding sahibinin oğlunun karısı için almak istediği 6500 Euro'luk "Hermes Birkin" marka çantayı İstanbul'da bulamaması nedeniyle firmanın Paris şubelerini arayıp sipariş verdiği düalist yapıları bir Türkiye...

Mal, mülk ve para hırsına bürünenlerin kavgası hiç bitmez... Yeter ki, çocukların varlıklı ataları ölmeye kalsın! Merhum Erbakan'ın ortaya çıkan yeni malları için miras kavgasına tutuşan çocuklarının 'güler misin, ağlar mısın?' durumuna dönüşen miras kavgası...

Erbakan'ın miras kavgasını iştince aklıma Mısırlıların ünlü lideri Nasır geldi. Ülkesinde toprak reformunu gerçekleştirerek emperyalist ülkelerden bağımsızlığa taşıyan, tüm Arapları birleştirme mücadelesi veren ve onların en karizmatik lider olan Nasır, eğitim sistemini de yenileyerek çağdaş sanata büyük destek vermesi yanı sıra bu liderin en önemli bir insani özelliği de, öldüğünde yaşadığı küçük bir evinden başka mal varlığı olmamasıydı... Bu tür liderleri saygı ile anıyorum...

Şimdi günümüz çağında kaç lider, politikacı ve bürokrat bu konumda dersiniz?

İşte size ikiyüzlü bir politika örneği...

Artık kimse kimsenin sözünü dinlemiyor... Siyaset, sandık gücünü öyle veya böyle eline geçiren ve kendisine muhalif olanların hakları yanı sıra kendisine oy verenlerin ülkenin önemli konularında, liderin aklında olan her istediğini onaylayacak diye bir durumun da söz konusu olmadığı göz ardı edilmemelidir. Gerekirse ülkenin geleceğini etkileyen önemli konularda referandum bile düşünülmelidir. Bize acilen kocaman bir "Toplumsal Uzlaşma" lazım...

Her konuda birbirine giren politikacılarımız, acaba demokrasiyi ve özgürlüğü öne çıkaran, "Yeni Anayasa"yı yapabilecek uzlaşmayı bulabilecekler mi, dersiniz?

Yazık ki, ne yazık!... Son kavgalar ışığında umut, şimdilik uzaklarda...

Toplumumuz maalesef artık tartışma kültüründen uzak, birbirini alaya alan, küçümseyen, bağırان bir siyaset anlayışına esir düşmüş durumda.

Bunalımda olanlara ne önerilir? Tabii ki psikolog. Bu batıda önemli ve normal karşılanan bir istek... İnsan davranışlarını düzenleyen bu bilim dalının bence şu anda şiddetten gözü dönen politikacılarımızın birçoğuna da gerekli diye düşünüyorum. Aksi durumda, bu gidişle hem ülkemiz, hem vatandaşlarımız, hem de aç kurt gibi bizlerin parçalanmasını isteyen ülkelerin ekmeğine yağ sürmüş olacağız. Bunun için acilen bir kez daha tekrar ediyorum; "TOPLUMSAL B-A-R-I-Ş" şart!...

Haydi, politikacılar atın ilk adımları ve kurtulun sorumluluğunuzdan!

Sizlere Kurtuluş Savaşı'nda yaşanmış bir hikâyeyi aktaracağım, bakalım bizler bu hikâyenin neresindeyiz? Ona da siz karar verin; Turgut ÖZAKMAN'ın satış rekorları kıran "Şu Çılgın Türkler" kitabının 211. Baskısının 162. Sayfasından bir bölüm aktarayım: "...Karşılarında birden süvarileri gören dağa kaçmış kadın-erkek Karamürselliler çığlık çığlığa atılıp süvarileri ve atlarını sevgiye boğdular. Topları dik bir yamacın en üstüne, ağaçlar arasına saklamışlardı. Hep birlikte ortaya çıkıldı. Üzerlerini yapraklı dallar ve otlarla örterek, topları ormana katmışlardı. Üsteğmen şaşkınlık içinde, 'Bu koca topları buraya nasıl çıkardınız?' diye sordu. Bilge görünüşlü bir ihtiyar, gülümseyerek; 'Değişik bir milletiz...' dedi, '.. İşler düzgünse ertesi günü bile düşünmeyiz, birbirimizi yeriz. İşler karışıkça ağır ağır uyanmaya başlarız. İyice karışınca da, kenetlenip olmayacak işleri başarırız. Banları da buraya böyle çıkardık. Çıkarmadık Uçurduk."

Ertesi günü düşünüyor musunuz?

Yoksa işler düzgün mü gidiyor?

Birbirimizi mi yiyoruz?

İşler karışıyor mu?

İyice mi karışmaya başladı?

Uyuyor muyuz, yoksa ağır ağır uyanmaya mı başlıyoruz?

Sizler en iyisi mi, işler karışmadan kenetlenmeye bakın, bende acıkan midemin birbirine karışmaması için birkaç lokmayla terbiye edeyim.

Sevgiler...

Ertuğrul Erdoğan

Mart 2012/Bursa

Twitter: @erterd

www.erdoganlaedebiyat.com